

чеиню мѣсто, да не даватъ да совершаватъ никаква служба свѣщенническа, или діаконска. А въ Россіа ако и не хиротонисѣватсе просто безъ мѣсто, обаче мнозина и више потреба хиротонисѣватсе при една църковь (а), и мно-

(а) Това число е опредѣлено сега въ Россіа, обаче при това опредѣленіе, много сѣтъ цркве и мнозина попове хиротонисѣватсе при една църква, и пазѣтъ словесно то си стадо: и не оставатъ да отиде нито една душа безъ покаяніе и безъ причащеніе со свѣты тайны, а въ вѣдна та турска Благиріа, най выше въ Македоніа и отъ ускюпа на горѣ въ Морава и въ Босніа едва ли ще найдешъ одного попа на три, или четири, или петъ села, кои то са отдалѣчени едно отъ друго на единъ сахатъ (часъ), или на два, на три, петъ и повече, и освѣтъ нѣкои голѣмы села, кои иматъ рѣ или сѣ и повече кѣри. Отъ ова може всекой да разѣмѣе, отидѣватъ ли сѣ истинна и добра надежда души на оныя истинно православны, христіаны, кога то са отишли при смѣръ та безъ исповѣданіе и безъ причащеніе со свѣты тайны. — Може ми да знае той сиромашкій христіанинъ кога ще умре, та да иде да выка свѣщенника отъ шестъ часа мѣсто; но това укоренило се перво отъ инародна та простота и недѣченость: второ: отъ гнѣбный придовитокъ и лакомство свѣщенническо; третье, отъ дѣшегѣбно то сребролюбіе и нерадѣніе владыческо. О! воистиннѣ дѣло достойно плача, понеже, не тѣла, а души вѣчно погибѣватсе.